

Mette Madsen (V):

Under det udvalgsarbejde, der er foregået om forslaget om ændring af loven om Statens Kunstfond, er der tre ting, der har ligget venstre på sinde.

Den første er en præcisering af afgrænsningen af de kunstneriske frembringelser, der kan støttes med hjemmel i kunstfondloven, ikke mindst i spørgsmålet om støtte til de i § 1, stk. 3, nævnte kunstneriske udtryksformer. Det var det løfte, ministeren gav folketinget i april 1975, da de hybride kunstformer blev drøftet i kulturudvalget. Som jeg også gav udtryk for ved første behandling, mener venstre ikke, at ministeren fuldt ud har indfriet dette løfte.

Ministeren foreslår et nyt udvalg for arkitekturen, og venstre kan, efter at behandlingen i udvalget har klarlagt, at støtten tænkes givet til projekter og konkurrencer særlig inden for områder som byudvikling, byfornyelse og byernes gradvise udbredelse i landskabet, støtte dette. Videre foreslår ministeren, at scenografer og koreografer for fremtiden skal støttes over teaterloven. Dette finder venstre rigtig, men vi mener, at også happening og lysshows bør flyttes fra kunstfondloven til teaterloven, og har stillet ændringsforslag herom. Vi anbefaler at støtte dette ændringsforslag, det er nr. 3, da vi mener, at sådanne arrangementer så givet hører hjemme i teaterlovens regie. Derfor vil den ændring, vi her foreslår, hjælpe til at skabe den klarhed i kunstfondloven, som ministeren jo også selv har ønsket.

For det andet har decentraliseringen ligget venstre på sinde. Ministeren har jo selv ønsket, men ikke fulgt det op ved denne lovrevision, at man skal have en øget decentralisering inden for kunst og kultur. Venstre har gang på gang givet udtryk for, at Kunstfondet burde have bredere vinge. Vi ønsker, at støtten i højere grad, end det nu er tilfældet, bør gå til kunstværket end til kunstneren. Vi mener også, at kunststillinger uden for København besøges i for ringe omfang, og vi mener, at Grønland og Færøerne slet ikke bliver tilgodeset nok i loven om Statens Kunstfond. Det er ting, der drøftes i repræsentantskabet, og herfra bør det lægges tremandsudvalget på sinde. Derfor er det også vigtigt, at repræsentantskabet har repræsentation fra hele landet, og venstre og kristeligt

folkeparti har med ændringsforslag nr. 12 ønsket at give repræsentantskabet denne øgede facettering. Vi tror også, at det vil give en meget større forståelse for Kunstfondets arbejde ude omkring i landet, hvis hver egn har sin repræsentant i fondet.

For det tredje har vi beskæftiget os med de livsvarige ydelser. Venstre kan gå med til de ændringer, ministeren har foreslået, men vi mener dog, at de bør bortfalde ved pensionsalderens indtræden, ud fra den principielle opfattelse, at alle bør have ens pension.

Ministeren har ikke ønsket en revisionsbestemmelse med den begrundelse, at kunstfondloven nu er ude over forsøgsstadiet og derfor skulle kunne fungere uden ændringer. Venstre mener modsat, at regering og folketing bør være opladt over for strømninger og bevægelser i kunsten, opladt over for impulser og inspiration fra tremandsudvalgene og fra repræsentantskabet, der stadig udskiftes, fra kunstnerne og fra befolkningen, og at det derfor vil være frugtbart, at man med mellemrum tager kunstfondloven op til revision. Vi har foreløbig foreslået om tre år.

Så vil jeg lige til slut for god ordens skyld tilføje, at venstre stemmer imod ændringsforslag nr. 4, 5, 10 og 11, idet vi mener, at princippet om tremandsudvalgenes suverænitæt bør fastholdes.

Grethe Fenger Møller (KF):

Vi har som sagt haft en meget omfattende drøftelse i kulturudvalget af dette lovforslag. Det er naturligvis altid vigtigt at undersøge, om en eksisterende lov virker efter hensigten, og om de midler, der er afsat til gennemførelsen af en lov, anvendes på den rette måde.

Når Statens Kunstfond tidligere har været til debat, hvad enten det har været her i tinget eller andre steder, har debatten næsten altid været så intens, at man kunne forledes til at tro, at der var afsat milliardbeløb til dette formål. Sandheden er jo, at der kun er afsat 8,8 mill. kr. til bevillinger inden for denne lovs rammer. Men det er vel også rigtig at sige, at netop fordi vi er inde i en periode med knappe økonomiske ressourcer, er det særlig vigtigt at anvende disse ressourcer på den allerbedste måde. Det er derfor rigtig, at vi har en så intens debat om loven om Statens Kunstfond, men spørgsmålet er,